

Sygn. akt IX W 1057/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r. sprawy

E. D.

syna W. i A. z domu M.

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

w dniu 01 lutego 2015 r., o godz. 09^(03'24") w miejscowości B.(...) kierując pojazdem o nr rej. (...) jadąc z prędkością 80 km/h przekroczył dozwoloną prędkość o 30 km/h w obszarze zabudowanym przy ograniczeniu prędkości do 50 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **E. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92 a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **92 a kw** skazuje go na **karę 200,- (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 lutego 2015 r. około godziny 09-tej na drodze krajowej numer (...), gmina B., obwiniony E. D. kierował należącym do niego samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...). Wracał w tym dniu z sanatorium w K. do domu. O godzinie 09⁰³ kiedy znajdował się w miejscowości B. gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h, wymieniony kierował swoim pojazdem z prędkością 80 km/h, co zostało zarejestrowane przez radarowy przyrząd do pomiaru prędkości ustawiony na maszcie usytuowanym na 29 km, 2 hm tej drogi

(dowody: notatka urzędowa k. 4; raport k. 5)

Obwiniony przesłuchany na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia, kiedy wracał z sanatorium w K. do domu panowały bardzo trudne warunki atmosferyczne. W nocy były silne opady śniegu i tablice miejscowości były zaklejone śniegiem, na dowód czego przedstawił zdjęcia

wykonane w tym dniu. Nie mógł zatem zorientować się, że przejeżdża przez teren zabudowany i dlatego nieświadomie przekroczył dozwoloną prędkość. Jego zdaniem tego niedzielnego poranka był bardzo mały ruch i on nie stworzył żadnego zagrożenia w ruchu drogowym

(wyjaśnienia obwinionego k. 42, zdjęcia k. 37)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego E. D., który zaprzecza popełnieniu przypisanego mu wykroczenia, nie zasługują na uwzględnienie, albowiem przeczy im pozostały materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie w postaci dowodu o charakterze obiektywnym, jakim jest zdjęcie z urządzenia do pomiaru prędkości oraz zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego

Zdjęcie to przedstawia w sposób nie budzący wątpliwości markę oraz numer rejestracyjny samochodu należącego do obwinionego. Nadto stanowi dowód znacznego przekroczenia prędkości na trasie nr(...) przedmiotowego dnia, bo aż o 30 km/h. Co należy podkreślić, urządzenie radarowe do pomiaru prędkości ustawione jest na końcu terenu zabudowanego miejscowości B., która jest miejscowością będącą siedzibą gminy. W związku z tym rozciąga się na długości ok. 1 kilometra, jest miejscowością zurbanizowaną, z budynkami wielorodzinnymi tzw. blokami i tym samym nawet jeśli kierujący nie dostrzegł tablicy miejscowości powinien bez trudu zorientować się, że jest to teren zbudowany. Dodatkowo maszt z urządzeniem rejestracyjnym jest poprzedzony tablicą informacyjną o tym urządzeniu. W przekonaniu Sądu zdjęcia wykonane przez obwinionego ok. godzinę później niż moment zarejestrowany przez fotorejestrator nie może jednoznacznie wskazywać, że takie same warunki panowały wcześniej w miejscu zarejestrowania przekroczenia prędkości przez obwinionego (oddalonej o kilkadziesiąt kilometrów od miejsca wykonania zdjęcia). Ważne jest również to, że przy rzekomo takich trudnych warunkach atmosferycznych każdy kierowca powinien poruszać się z prędkością znacząco niższą od administracyjnie dozwolonej. Obwiniony w krótkim odstępie czasowym pokonywał tę drogę ponownie i choćby z tego powodu powinien orientować się, że miejscowość B. to obszar zabudowany na którym obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h.

Tym Sąd uznał, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, co do tego, że obwiniony E. D. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą potraktował nagminność tego rodzaju wykroczeń popełnianych przez kierowców nie tylko na drodze nr (...), ale także na większości dróg krajowych.

Obostrzająco na wymiar kary miał wpływ było również znaczne przekroczenie dopuszczalnej na tym drogi prędkości, bo aż o 30 km/h.

Istotną okolicznością łagodzącą przyjętą na podstawie wyłącznie deklaracji obwinionego jest jego dotychczasową niekaralność za wykroczenia i przestępstwa drogowe.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 200 złotych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i stopnia jego zawinienia, a także spełni swoje cele w zakresie odniesienia pozytywnego skutku zapobiegawczego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 119 k.p.w. Sąd zwolnił obwinionego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i opłaty uznając, iż ze względu na fakt osiągnięcia przez niego niezbyt wysokich dochodów nie będzie w stanie ich uiścić.